

ΓΝΩΜΗ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΓΡ. ΦΟΥΖΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
- ΠΡΟΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ
«ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΑ»,
ΕΑΝ Η ΧΩΡΑ ΒΥΘΙΣΤΕΙ
ΚΑΙ ΦΥΓΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΥΡΩΠΗ, ΑΛΛΑΖΟΥΝ
ΠΟΛΥ ΕΥΚΟΛΑ ΚΑΙ ΤΟ
«ΩΣΑΝΝΑ» ΠΙΝΕΤΑΙ ΠΟΛΥ
ΓΡΗΓΟΡΑ «ΣΤΑΥΡΩΣΩΝ»

Το δίλημμα και οι ευθύνες ενός πγέτη

Ο ΑΛΕΞΗΣ Τσίπρας ανεδείχθι, εκ του αποτελέσματος, ένας πράγματι χαρισματικός πγέτης. Παρέλαβε, πριν από λίγα χρόνια, ένα αριστερό μικρό κόμμα του 4-5% και το έφρασε να κερδίσει πολλές πολιτικές και εκλογικές μάχες και τελικά με 36-37% να γίνει κυβέρνηση. Ολα αυτά καλά και άριστα, αλλά πολλές φορές οι πολιτικοί πγέτες και ιδίως αυτοί που έχουν γρήγορη και θεαματική πολιτική ανέλιξη καλούνται να πάρουν σοβαρές, πολύ κρίσιμες και ιστορικές αποφάσεις, τόσο για τους ίδιους και για την πολιτική τους πορεία όσο και για τη χώρα και το λαό της.

ΑΚΡΙΒΩΣ σ' αυτή την κρίσιμη φάση βρίσκεται τις πημέρες αυτές ο πρωθυπουργός. Πρέπει ν' αποφασίσει τελικά ο ίδιος και να πάρει τη μεγάλη απόφασην και ν' απαντήσει στο ερώτημα και στο δίλημμα εάν θα υπογράψει τη νέα συμφωνία ή το νέο Μνημόνιο με τους πιστωτές μας και θα

παραμείνει η χώρα στο ευρώ ή θα την οδηγήσει σε ρίξη και στην επιστροφή της στη δραχμή.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, απ' ότι φαίνεται, υπάρχει και άλλο πολύ σοβαρό δίλημμα, και αυτό έχει σχέση με τις ιδεολογίες, τις εμμονές και τις αριστερές αγκυλώσεις πολλών μέσα στο ίδιο το κόμμα του. Ακριβώς αυτή τη στιγμή, πρέπει να δώσει απάντηση στα δύο αυτά διλήμματα ο ίδιος ο πρωθυπουργός και μάλιστα πρέπει να το κάνει πολύ γρήγορα και με την επιβαλλόμενη υπευθυνότητα. Δυστυχώς, όμως, μέχρι σήμερα, δεν έχει δειξεί την απαιτούμενη υπευθυνότητα και αποφασιστικότητα και γι' αυτό πολινδρομεί μεταξύ της υπογραφής και της ρήξης. Το κόστος, όμως, της πολινδρόμησης αυτής είναι πολύ μεγάλο για τη χώρα, ενώ μειώνεται συνεχώς η διαπραγματευτική της δύναμη και η οικονομία βυθίζεται επικίνδυ-

να και ανεπανόρθωτα. Εν τω μεταξύ, ο κ. Τσίπρας γνωρίζει ότι το 75% των Ελλήνων θέλουν «πάση θυσία» παραμονή της χώρας μας στην Ευρώπη και το ευρώ. Όλα τ' άλλα και ιδίως τα σημερινά «χειροκροτήματα», εάν η χώρα βιθίστεί και φύγει από την Ευρώπη, αλλάζουν πολύ εύκολα και το «ωσαννά» γίνεται πολύ γρήγορα «σταύρωσον».

ΕΝ ΟΨΕΙ όλων των παραπάνω, μία είναι η λύση. Ο πρωθυπουργός, ως νέος και επιδιοφόρος πγέτης, ν' αναλάβει ο ίδιος τις ευθύνες του και μάλιστα άμεσα, και πάνω από το κομματικό του συμφέρον να βάλει το συμφέρον της πατρίδας και του λαού μας. Και το συμφέρον αυτό δεν μπορεί να είναι έξω από την Ευρώπη, με τα πολλά, βεβαίως, αρνητικά της, αλλά, πάντως, θα είναι πολύ καλύτερα από την Ανατολή και την Αφρική ή τις δήθεν ανεξάρτητες χώρες του Τρίτου Κόσμου.